



Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 133/18

Λουξεμβούργο, 19 Σεπτεμβρίου 2018

Απόφαση στην υπόθεση C-438/16 P
Επιτροπή κατά Γαλλίας και IFP Énergies nouvelles

Το Δικαστήριο κρίνει ότι το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης οφείλει να επανεξετάσει εάν η Επιτροπή μπορούσε κατά νόμο να χαρακτηρίσει ως κρατική ενίσχυση την έμμεση απεριόριστη εγγύηση του Γαλλικού Δημοσίου υπέρ του Institut français du pétrole

Ο οργανισμός Institut Français du Pétrole (ο οποίος έχει μετονομαστεί σε IFP Énergies nouvelles) είναι γαλλικός δημόσιος οργανισμός στον οποίον έχουν ανατεθεί, μεταξύ άλλων, αρμοδιότητες έρευνας και ανάπτυξης, εκπαίδευσης, καθώς και ενημέρωσης και τεκμηρίωσης. Έως το 2006, ο IFP είχε τη νομική μορφή νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου υπό τον χρηματοοικονομικό έλεγχο της Γαλλικής Κυβέρνησης. Το 2006, ο IFP μετατράπηκε σε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, και συγκεκριμένα σε δημόσιο οργανισμό βιομηχανικού και εμπορικού χαρακτήρα (EPIC).

Το 2011¹, η Επιτροπή διατύπωσε την εκτίμηση ότι συνέπεια της μετατροπής αυτής ήταν η παροχή στον IFP απεριόριστης δημόσιας εγγύησης για το σύνολο των δραστηριοτήτων του. Εκτίμησε ότι η κάλυψη, με την εγγύηση αυτή, του συνόλου των δραστηριοτήτων του IFP (στις οποίες περιλαμβάνονται δραστηριότητες σχετιζόμενες με τη μεταφορά τεχνολογίας και τη διενέργεια έρευνας επί συμβάσει) συνιστά ως επί το πλείστον κρατική ενίσχυση. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή εκτίμησε ότι ο IFP αποκόμισε, χάρη στην έμμεση απεριόριστη κρατική εγγύηση, πραγματικό οικονομικό πλεονέκτημα στο πλαίσιο των σχέσεών του με τους προμηθευτές και τους πελάτες και ότι το πλεονέκτημα αυτό ήταν επιλεκτικό, κατά το μέτρο που οι ανταγωνιστές του IFP, για τους οποίους ίσχυαν οι κοινές διαδικασίες αφερεγγυότητας, δεν καλύπτονταν από ανάλογη κρατική εγγύηση. Ωστόσο, η Επιτροπή θεώρησε ότι η κατά τα ανωτέρω χορηγηθείσα κρατική ενίσχυση μπορούσε, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να χαρακτηριστεί συμβατή με την εσωτερική αγορά.

Η Γαλλία και ο IFP προσέφυγαν στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ζητώντας την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής. Με απόφαση της 26ης Μαΐου 2016², το Γενικό Δικαστήριο έκανε δεκτές τις προσφυγές και ακύρωσε την απόφαση της Επιτροπής, κατά το μέτρο που η εγγύηση που απορρέει από την ιδιότητα του IFP ως EPIC χαρακτηρίζεται κρατική ενίσχυση. Μη έχοντας ικανοποιηθεί από την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, η Επιτροπή ζητεί ενώπιον του Δικαστηρίου την αναίρεση της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου και την αναπέμπει σε αυτό προς επανεξέταση.

Το Δικαστήριο κρίνει, καταρχάς, ότι το γεγονός ότι ισχύει κρατική εγγύηση υπέρ του IFPEN αρκούσε για να επικαλεστεί η Επιτροπή το τεκμήριο ότι, χάρη στην εγγύηση που συνδέεται με το καθεστώς του, ένας EPIC, όπως ο IFP, τυγχάνει ή μπορεί να τύχει ευνοϊκότερων χρηματοπιστωτικών όρων από αυτούς που συνήθως συνομολογούνται στις χρηματοπιστωτικές αγορές. Για να επικαλεστεί το τεκμήριο αυτό, η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να αποδείξει τα πραγματικά αποτελέσματα της εν λόγω εγγύησης. Επιπλέον, το γεγονός ότι ο αποδέκτης της

¹ Απόφαση 2012/26/ΕΕ της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 2011, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 35/08 (πρώην NN 11/08) που χορήγησε η Γαλλία στον δημόσιο οργανισμό «Institut Français du Pétrol» (ΕΕ 2012, L 14, σ. 1).

² Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Μαΐου 2016, Γαλλία και IFP Énergies nouvelles κατά Επιτροπής ([T-479/11](#) και [T-157/12](#), βλ. επίσης ΑΤ αριθ. [53/16](#)).

εγγύησης δεν αποκόμισε στο παρελθόν κανένα πραγματικό οικονομικό πλεονέκτημα από το καθεστώς του ως EPIC δεν αρκεί για να ανατραπεί το τεκμήριο της ύπαρξης πλεονεκτήματος. Συνεπώς, εσφαλμένως έκρινε το Γενικό Δικαστήριο με την απόφασή του ότι το τεκμήριο είχε εξ αυτού του λόγου ανατραπεί.

Περαιτέρω, το Δικαστήριο κρίνει ότι ήταν νομικά εσφαλμένη η κρίση του Γενικού Δικαστηρίου ότι το τεκμήριο ύπαρξης πλεονεκτήματος περιορίζεται στις σχέσεις μεταξύ του EPIC και των τραπεζικών και χρηματοπιστωτικών οργανισμών. Συγκεκριμένα, μολονότι το εν λόγω τεκμήριο δεν μπορεί να επεκταθεί αυτομάτως στις σχέσεις ενός EPIC με τους προμηθευτές του και τους πελάτες του, είναι εντούτοις αναγκαίο να εξετάζεται εάν, λαμβανομένης υπόψη της συμπεριφοράς των εν λόγω πελατών και προμηθευτών, ο εν λόγω οργανισμός μπορεί να αντλήσει πλεονέκτημα αντίστοιχο προς αυτό που αντλεί στις σχέσεις του με τους τραπεζικούς και χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς. Ειδικότερα, η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να εξετάσει εάν η συμπεριφορά των προμηθευτών και των πελατών στην οικεία αγορά δικαιολογεί την παραδοχή ότι υπάρχει πλεονέκτημα ανάλογο με εκείνο που υφίσταται στις σχέσεις του EPIC με τους τραπεζικούς και χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς.

Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, προκειμένου αυτό να επανεξετάσει την απόφαση της Επιτροπής, υπό το πρίσμα των εκτιμήσεων που περιλαμβάνονται στη σημερινή απόφαση.

ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΗ: Το Δικαστήριο μπορεί να επιληφθεί αιτήσεως αναιρέσεως, η οποία περιορίζεται σε νομικά ζητήματα, κατά αποφάσεως ή διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου. Καταρχήν, η άσκηση αναιρέσεως δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Εάν είναι παραδεκτή και βάσιμη, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Στην περίπτωση που η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς. Σε αντίθετη περίπτωση, αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, το οποίο δεσμεύεται από την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582